

LXX.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Kystfredning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26de Marts 1900.)

Udvalgets Flertal (la Cour, Danne-
stjold-Samsøe, Høst, Neergaard, Steffensen
og M. Sørensen) skal med Hensyn til det
Forhold, der omhandles i det ovennævnte
Forflag, bemærke følgende:

Den Tilladelse til at borttage Sten,
Grus, Sand o. desl. fra Forstranden, som
fra gammel Tid har været indrømmet alle
og enhver, medførte i lange Tider ingen
kendelige Ulemper, da Forbruget af saadanne
Materialer var forholdsvis ringe, og Virk-
sømheden med at indsamle dem derfor kun
udøvedes efter en mindre Maalestok. I Ti-
dens Løb og navnlig i det sidste halve Aar-
hundrede er imidlertid Forbruget af disse
Materialer vokset i en ganske overordentlig
Grad, idet de i stedse tiltagende Mængder
behøves til Vejens Anlæg og Vedligehol-
delse, Betonstøbning, Murarbejde m. v. og
da de kun vanskelig og med stor Bekostning
kunne skaffes andetsteds fra, er Virksomheden
med deres Tilvejebringelse fra Forstranden
tiltagen meget stærkt. Følgen deraf er, at
Kysternes naturlige Beskyttelse mod Bølge-
slaget paa mange Steder kendelig svækkes,
og at Gjerne af saadanne Kyststrækninger
have maattet se sig om efter Retsmidler mod
en Virksomhed, der blev faretruende for deres
Ejendomme.

Af saadanne Retsmidler kunde Kyst-
ejerne nu vel ifølge den almindelige Lovgiv-
ning benytte Fogedforbud mod den, hvis
Virksomhed paa Forstranden blev faretruende
for deres Ejendomme, og Stadeserstatnings-
søgsmåal mod den, hvis Virksomhed be-
vislig havde paaført Ejendommene Skade;
men i Virkeligheden viste disse Retsmidler,
sig at være til liden eller ingen Nytte for
Kystejeren. Medlæggelse af Forbud vanske-
liggjordes ved, at Stenfishterne sørgede for
at sejle deres Vej, inden man fik oplyst,
hvem de vare, og hvor de hørte hjemme, og
vilde, hvis man kunde faa dette oplyst, dog
være uoverkommelig, naar Forbudet skulde
rettes mod hver enkelt. Bigesaa haabløs
vilde Anlæggelse af Erstatningsføgsmaal
være, selv om det lykkedes at komme efter
nogen, hvem det kunde rettes imod; thi det
lod sig vanskelig bevise, at Staden skyldtes
netop hans Virksomhed, og selv om det lyk-
kedes at faa Dom, vilde det i Reglen ikke
nytte noget, da paagældende som oftest ikke
ejede tilstrækkeligt til at erstatte Skaden med.

Fra Kystejerne fremkom der derfor An-
dragender til Regeringen om at skaffe dem
fornøden Beskyttelse for deres Ejendomme
gennem en ny Lovgivning. Regeringen var
fra først af ikke meget villig til at møde-